

[Dohrmann.]

tionererne bag uddelingen af bloktilskud. Det er derfor særdeles vigtigt, at ministeren oplyser, om de tildelte beløb skal opfattes som en opfordring til u hæmmet forbrug, og om mere tilbageholdende kommuner skal tvinges ind på samme vildspor.

Indenrigsminister *Egon Jensens* svar (19/2 76):

Jeg er ikke klar over, hvad det er for udtalelser af borgmester Camma Larsen-Ledet, der ligger til grund for det af hr. Dohrmann stillede spørgsmål, og jeg kan naturligvis ikke alene ud fra det foreliggende kortfattede referat indlade mig på at kommentere dem.

Spørgsmålet giver mig imidlertid, således som det er stillet, anledning til generelt at pege på to forhold.

For det første er et af hovedformålene med de i de senere år gennemførte omlægninger fra procentrefusioner til generelle tilskud at skabe bedre harmoni mellem beslutningskompetence og økonomisk ansvar.

Under et system med procentrefusioner kan det ikke udelukkes, at udgiftsprioriteringen og dermed udgiftssammensætningen i den enkelte kommune i nogen grad påvirkes af forskelle fra udgiftsområde til udgiftsområde med hensyn til refusionsprocentens højde. Endvidere kan den enkelte kommunes samlede udgiftsniveau i nogen grad være påvirket af den omstændighed, at eventuelle merudgifter på de refusionsbelagte områder kun delvis bæres af de kommunale skatteydere, medens eventuelle besparelser kun delvis kommer de kommunale skatteydere til gode.

Under systemet med bloktilskud er situationen en anden. Da det af den enkelte kommune oppebårne bloktilskud er uafhængigt af den pågældende kommunalbestyrelses udgiftsdispositioner, påvirker bloktilskuddene hverken udgiftssammensætningen eller det samlede udgiftsniveau i de enkelte kommuner.

Omlægningen fra procentrefusioner til generelle tilskud er kun et enkelt led i den almindelige decentralisering af opgaver og beslutningskompetence, der er gennemført i de senere år. Denne decentraliserings- og demokratiseringsproces indebærer, at det i højere grad end hidtil overlades til lokalsamfun-

dene at fastsætte serviceniveau og skatte-tryk.

For det andet vil jeg minde om, at den kommunestruktur, der blev gennemført i 1970, havde og fortsat må antages at have en meget solid politisk opbakning, og at der derfor skal meget stærke grunde til for at tage den op til revision allerede 6 år efter den kommunale inddelingsreform.

Som nævnt kender jeg ikke de udtalelser, som hr. Dohrmann sigter til, men for en sikkerheds skyld vil jeg gerne på den givne foranledning understrege, at jeg ikke kan tilslutte mig den betragtning, der er indeholdt i det stillede spørgsmål.

Af *Voigt* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (12/2 76):

„Ministeren anmodes venligst om at oplyse, hvad han agter at gøre ved den uheldige terror, der finder sted i specielt weekend-togene.“

(Spm. nr. 320).

Begrundelse.

Det fremgår af *Jyllands-Posten* den 12. februar 1976, at politiet i Odense har måttet gribe ind over for en flok vandaler i lyntoget Limfjorden, fordi de tyranniserede hele toget ved støjende adfærd, øldrikkeri og slagsmål, uden at nogen greb ind.

Jeg forventer naturligvis ikke, at vore tog skal bemandedes med politi, men noget må der jo gøres over for disse unge vandaler, der tror, de er nogle pokkers karle, når de i den grad kan tyrannisere et helt tog. Ministeren er sikkert ligesom jeg ofte udsat for tilsvarende situationer i togene, og det er umådelig trist, at man ikke kan sidde i fred og ro i statens køretøjer.

Jeg undskylder mange gange, at jeg ulejlig ministeren og hans embedsmænd, men sådanne situationer som den her nævnte gør mig ondt helt ned i hjerterødderne.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (19/2 76):

Det må erkendes, at der i den senere tid i enkelte DSB-tog er forekommet beklagelige episoder, der hovedsagelig må tilskrives enkelte passagerers umådeholdne indtagelse af øl og spiritus.

Drikkevarerne er normalt blevet indtaget